

מסרים לכלל...

בס"ז, עלון # 19
תרומה – התשע"ב

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'ויקחו לי תרומה' (כח' ב')

מדוע נשנתה מצוות צדקה והחזקת תלמידי חכמים עניים מכל מצוות התורה? שבכל המצוות 'שכר מצווה בהאי עלמא ליכא' (אין שכר למצוות בעולם הזה), ואילו במצוות צדקה כתוב בנביא (מלאכי ג' י') ובחזונוי נא בזאת... אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די ועל זה אמרו חכמים (תענית ט ע"א) 'עשר בשביל שתתעשר'?

הסביר זאת האדמו"ר ר' יואל מסטמר זצ"ל: התורה אסרה על העובד בכרם לאכול מענביו של בעל הבית, והתירה לו זאת רק אם הדבר נעשה בעת עבודתו. מסביר רש"י שההיתר הוא בעת הבצירה בלבד. אך כאשר הפועל עושה עבודות אחרות בכרם אין לו רשות ליהנות מפירות הכרם. ורק כאשר הוא בוצר את הענבים ומניחם בתוך כליו של בעל הכרם, התירה לו התורה לאכול ענבים כאוות נפשו.

נמצא כי בשעה שנותנים לכליו של בעל הכרם יכולים גם הפועלים ליהנות ולאכול לשובע נפשם. וזה ההבדל בין מצוות צדקה ליתר המצוות.

בכל מצוות התורה – שכרנו מזומן לעולם הבא. אך במצוות צדקה, כאשר מסייעים בידי תלמידי חכמים עניים הרי אלו כליו של הקדוש ברוך הוא ממש! ומי שנותן לתוך כליו של הקדוש ברוך הוא בדין הוא שייקח גם לעצמו, ולכן השכר שלו הוא גן עדן בעולם הזה.

לרפואת

נאוה בת מרים / אברהם בן נאוה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת זהרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

פינת ההלכה

הלכות פורים

משלוח מנות

- א: אחת ממצוות פורים היא משלוח מנות.
ב: שולחים לחבר שתי מנות של שני מיני אוכל. (אפשר חלה ויין).
ג: המשלוח יהיה חשוב ויקר וישמח את המקבל.
ד: יוצאים ידי חובה במשלוח אחד. נוהגים להרבות במשלוחים, רק במשלוח אחד צריך לדקדק בכל האמור לעיל.
ה: כדאי לשים במשלוח מוצרים קנויים עם הכשרים טובים, כשיש במשלוח מוצרים בייצור עצמי, צריך לציין על המוצר- אם הוא חלבי, בשרי, או פרווה.
ו: רצוי לשלוח מנות גם לחברים הפחות קרובים כדי להרבות באהבה.
ז: אשה שולחת מנות לאשה, הבעל יכול לשלוח מנות גם עבור אשתו (מג"א).
ח: לא שולחים מנות לאבל, (בתוך השלושים לשאר קרובים, ובתוך שנים עשר חודש על אב או אם) אפשר לשלוח מנות לשאר בני ביתו.
ט: האבלים שולחים מנות לאחרים כרגיל.

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה
לימור בת אורה / אוסנת בת אליס / שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים
נתנאל אליהו בן שושנה.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאוה / מלאכי בן נאוה / ידידה בן נאוה / אחיה בן נאוה
נאוה בת מרים / טוהר בת נאוה / נעמה בת נאוה
הלצלחת: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

חינוך לפתיחות והבעת רגשות / חלק ג'

בשבוע שעבר כתבנו על מסרים סמויים שהילדים הסגורים משדרים, ותפקידנו ללמוד לקרוא אותם ולעודד את הילדים לתקשורת בונה. לעיתים מסר אחד לא בולט מדי בכדי שנגיב או נבין שהילד במצוקה. יש לצרף מספר שדרים כדי לקלוט את מכלול המסרים ולקבל תמונה שלמה. לדוגמה: דינה בגיל הבגרות סירבה ביום בהיר אחד למלא את התרונות בבית - דבר כשלעצמו לא נורא ואפשר לוותר כשזה לא תופעה. בערב היכתה את האחים שלה ללא סיבה מיוחדת, (לא מאפיין אותה). ובבוקר לא ממש הזדרזה ללכת לבית הספר, שוב דבר שלא מאפיין אותה. התגובה האופיינית במקרה כזה היא: 'איך את מרשה לעצמך...?' או: 'את מאכזבת אותי...'. התגובה הרצויה: מצאי זמן מתאים וגורם מזמן לשיחה באווירה רגועה והתחילי: "דינה בזמן האחרון נדמה לי שאת לא את. אני מרגישה שמשהו מטריד אותך ספרי לי."

לא תמיד נוכל לעזור, אבל עצם השיחה מהווה פורקן לקושי ומטען והילדה מרגישה שיש לה הבנה וכתובת. חשוב להזכיר: אין להפוך את השיחות הללו לשיחות מוסר ואין להיות שיפוטיים. (איך עשית את זה? אני לא מבין, אני במקומך הייתי עושה כך...) כשאדם במצוקה פותח את סגור ליבו, והתגובה לכך היא הטפת מוסר, (אמרתי לך, אתה רואה מה קורה כשלא שומעים בקול אמא...) הוא נבלם ונסגר יותר. וגם אם הוא בדרך כלל טיפוס פתוח, אליכם הוא יתנהג אחרת. עוד על רגשות ופתיחות אי"ה בשבוע הבא.

שבת שלום ובהצלחה, שושנה.

לע"נ דוד יהושוע בן תמר / ישעיה בן נעמי / שלמה בן סולטנה / שושנה בת בתיה / יוסף בן יהודה
 מרדכי בן יפת / בצלאל בן יפת / אסתר בת אסתר / מירה בת מלכה / מיכל בת צדיקה
 סעדה בת סליימן / כרמלה בת יחיא / שלום בן שלמה / שלום בן יחיא / יואל בן יחיא
 רומיה בת אברהם / רבקה בת תמר / פנינה בת יחיא / לירז בת מירב / שלום בן דוד
 ניסים בן יחיא / דוד בן סעיר / ג'זל בת יחיא / חממה בת יחיא / סליימן בן דוד
 מחפוד בן יחיא / בדרה בת אברהם / יפה בת מזל

סיפור לשבת

טענה מוזרה

איוון עמד שם עם רדת החשכה, מצא לעצמו את המקום המוצלח ביותר, בו הוא 'רואה ואינו נראה'. חוטי העירוב היו פרושים לנגד עיניו, מכאן מן הסתם הוא יוכל לפעול... הוא עירני, לא נותן תנומה לעיניו. הן משוטטות אנה ואנה, ובעליהן דרוך כקפיץ מוכן לזנק בשניה המתאימה. הנה הוא הגיע!! איוון מבחין באלמוני המטפס במהירות על העמוד המחזיק את חוטי העירוב, רואה את הסכין החדה שבידיו, עוד מעט העירוב יהיה קרוע... והוא נכנס לפעולה! רץ לעבר העמוד, תופס ברגלו של הפושע המחבל, אוחו בו בחזקה, ומוביל אותו בעל כורחו לתחנת המשטרה, כפי שאמר לו הרב מאיר לייבוש - המלבי"ם הקדוש - רב העיר. ההפתעה הייתה גדולה. הפושע שקרע את העירוב כל שבת, היה לא אחר מאשר בנו של שר העיר. "אבי הכריחני לעשות זאת. הוא שונא את היהודים ולא מעוניין כי ייבדלו במנהגייהם המוזרים ובמתיחת חוטים חסרי פשר..." טען בחקירה. "אם כך אנו יכולים לראות את עניין העירוב כחסר סיכוי?" שאלו עסקני הקהל את הרב. "ליהודים המבקשים להזרז בקיום המצוות תמיד יש סיכוי!" השיב הרב. "אמנם אין באפשרותנו להלחם בשר העיר - אך הרי חג הפסח מתקרב..." הם לא הבינו את הקשר לחג הפסח, והרב הסביר: "בבעלותו של הרשע יש מפעל גדול לכלי בית, נוציא כרוז שהיהודים יקנו רק מתוצרת של מפעלים אחרים, ונצפה לתגובתו של השר הנכבד!". ברור קצר של השר לסיבת ההפסדים הגדולים, העלה את האמת. הרב אסר על בני הקהילה לרכוש ממוצרי. השר רתח מזעם! הוא לא היסס ופנה לבית המשפט, הרב הואשם בהסתה ובגרימת נזקים כבדים! המון רב התאסף למשפט.

האם אתה מודה באשמה? האם צוית לבני קהילתך להחרים את תוצרת המפעל?? שאל השופט. "אכן לא מנעתי זאת מהם" השיב הרב, ותוך כדי דבריו פשפש בכיסו והגיש מסמך לשופט. היה זה פרוטוקול המשטרה המדווח כי השר שלח את בנו להשחית את העירוב. ובכל זאת לא וויתר עורך דינו של השר: "אין בסמכותך להעניש את השר ולגרום לו נזק!" לא ביקשתי להעניש את השר, רק חששתי פן הטמין חמץ בכלים, להזכירכם אני הרב הממונה על עניני הדת ובסמכותי לעשות זאת". "לחשוד באדם חף מפשע כי יטמין חמץ בין סירים וקדירות? על מה ולמה? מי אמור לקבל טיעון נטול הגיון שכזה? איזו טובה או הנאה תצמח לשר מכך?!" שאל עורך הדין. ואז סיכם המלבי"ם את דבריו: "אכן אודות כל אדם אחר לא יכולתי זאת, או לחשוד בו חשד מוזר כזה. אולם השר ותיק ורגיל בגרימת נזקים שאין לו בהם כל תועלת והנאה, הוא שלח שליח לחבל בעירוב שלא מפריע לו כל עיקר. כיצד אפשר לסמוך עליו שלא ישלילנו באיסור חמץ בפסח?!" תוך דקות ספורות הסתיים המשפט,

המלבי"ם זוכה מכל אשמה, השר קיבל את עונשו, ומרוב בושה אף התפטר מתפקידו (ה. גולד - מרוה לצמא)

שבת שלום!

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים

שלמה בן מרים / חנה בת יפה. רוית בת מרים / דוד בן שושנה. / אליהו בן רובינא / מרים בת שמחה
 אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

יראת שמים והצלחה בכל

אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה.

לזכות זצוק"ל הרב מרדכי אליהו / לזכות זצוק"ל הרב אלעזר אבו חצירא